

# RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

## ARREST

van 10 januari 2017 met nummer RvVb/A/1617/0473  
in de zaak met rolnummer 1314/0717/A/8/0671

Verzoekende partijen	<p>1. mevrouw <b>Anja VANDEVELDE</b> 2. de heer <b>Tom VERHEYDEN</b></p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Ine DE CNEUDT met woonplaatskeuze op het kantoor te 3054 Vaalbeek, Maurits Noëstraat 145</p>
Verwerende partij	<p>het <b>college van burgemeester en schepenen</b> van de gemeente <b>GLABBEEK</b></p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Bert BEELEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24</p>
Tussenkommende partijen	<p>1. mevrouw <b>Lea VEULEMANS</b> 2. de heer <b>Daniel BROUX</b></p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Patrick JACKERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 3300 Tienen, Goossensvest 36</p>

---

### I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partijen vorderen door neerlegging ter griffie op 30 juli 2014 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 27 september 2013.

Verwerende partij heeft akte genomen van het verzoek van tussenkommende partijen en de heer Peter Gastmans tot verzaking aan de verkavelingsvergunning 91/V/152 van 6 mei 1991 met betrekking tot de percelen gelegen te 3381 Glabbeek, Tiensesteenweg, met als kadastrale omschrijving sectie B, nummers 79 T2 en 79 R2.

### II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.  
Tussenkommende partijen verzoeken met een aangetekende brief van 20 januari 2015 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de vierde kamer laat tussenkommende partijen met een beschikking van 11 februari 2015 toe in de debatten.

2.  
Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Tussenkommende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. Verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in.

3.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 28 juni 2016.

Advocaat Antoon VERLINDEN *loco* advocaat Ine DE CNEUDT voert het woord voor verzoekende partijen. Advocaat Liesbeth PEETERS *loco* advocaat Bert BEELEN voert het woord voor verwerende partij. Advocaat Wim PIOT *loco* advocaat Patrick JACKERS voert het woord voor tussenkomende partijen.

4.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

### III. FEITEN

1.

Verwerende partij verleent op 6 mei 1991 aan de heer en mevrouw Paul en Maria Schotsmans een verkavelingsvergunning met kenmerk 91/V/152 voor *“het verkavelen van een grond gelegen te 3381 Glabbeek, afd. Kapellen, Tiensesteenweg, kadastraal bekend sectie B, nummer 79 f2”*. Het betreffende perceel (thans deel van nummer 79 P2) wordt met name verdeeld in twee loten voor open bebouwing, die thans kadastraal gekend zijn onder de nummers 79 T2 en 79 R2.

2.

De heer en mevrouw Paul en Maria Schotsmans verkopen bij notariële akte van 28 september 1994 het lot 1 (thans met nummer 79 T2) aan tussenkomende partijen (terwijl het lot 2 klaarblijkelijk op een bepaald ogenblik wordt verkocht aan de heer Peter Gastmans).

Tussenkomende partijen verkopen bij notariële akte van 29 juni 2006 een deel van hun lot 1 (met name een kleine driehoek links vooraan hun kavel met een oppervlakte van 23,40 m<sup>2</sup>) aan verzoekende partijen. De notariële akte bepaalt onder de titel “urbanisatie” het volgende:

*“De verkopende partij verklaart dat voor de verdeling geen verkavelings -of stedenbouwkundige vergunning werd afgegeven, noch stedenbouwkundig attest dat laat voorzien dat een dergelijke vergunning zou kunnen worden verkregen en dat geen verzekering kan worden gegeven wat betreft de mogelijkheid om op voorgeschreven goed te bouwen of daarop enige vaste of verplaatsbare inrichting op te stellen die voor bewoning kan worden gebruikt.”*

3.

Op 12 april 2013 verleent verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning aan tussenkomende partijen voor de regularisatie van het plaatsen van een betonnen omheining tegenaan de linker zijdelingse perceelgrens met het aanpalend perceel van verzoekende partijen. Deze omheining heeft een hoogte variërend van 1m in de voortuinstrook tot 2m in de zij- en achtertuinstrook, en is in de achtertuin beperkt tot 30m gemeten vanaf de achtergevel van de woning van tussenkomende partijen.

Tegen deze vergunning wordt door verzoekende partijen administratief beroep aangetekend bij de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, die de vergunning op 29 augustus 2013 weigert wegens strijdigheid van de aanvraag met de geldende verkavelingsvoorschriften, waarvan ingevolge de goede ruimtelijke ordening niet van kan worden afgeweken:

“ ...

*De betonnen afsluiting voldoet dus niet aan de verkavelingsvoorschriften. Art. 4.4.1. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat in een vergunning, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen. Er moet wel steeds beoordeeld worden of de aanvraag voldoet aan de goede ruimtelijke ordening.*

...

*De optie om een betonnen afsluiting te plaatsen over dergelijke grote lengte druist in tegen de goede ruimtelijke ordening van de plaats. Deze gesloten afsluiting accentueert de perceelsverdeling en maakt een open doorgroening van de tuinstroken onmogelijk. Er kan steeds gepleit worden voor het werken met hagen. De afsluiting creëert een beslotenheid die afbreuk doet aan het specifieke open en groene karakter dat in tuinstroken wordt verwacht. In tuinzones is het aangewezen om met afscheidingen uit hagen en/of heesters te werken, welke een versterking bieden van het groene karakter van de tuinstroken. Een haag kan, temeer gezien de ligging in agrarisch gebied, gemakkelijk de privacy waarborgen. Er kan dan ook niet ingestemd worden met de harde en onnatuurlijke oplossing die hier voorgesteld wordt. Het voorstel komt de goede plaatselijke ordening niet ten goede. Het toestaan van een afwijking op de verkavelingsvoorschriften is niet verantwoord.*

...”

4.

Met een aangetekend schrijven van 19 september 2013 vragen tussenkomende partijen en de heer Peter Gastmans aan verwerende partij om overeenkomstig artikel 4.6.8 VCRO te verzaken aan de verkavelingsvergunning (op basis waarvan de aanvraag van tussenkomende partijen voor de regularisatie van het plaatsen van een betonnen omheining eerder was geweigerd):

*“Ondergetekenden, enerzijds Broux Danny-Veulemans Lea wonende te Tiensesteenweg 230/A te 3381 Glabbeek, kadastraal bekend afdeling 4, sectie B perceelnummer 79t2 (lot 1) en anderzijds Gastmans Peter wonende te Tiensesteenweg 230/B te 3381 Glabbeek, kadastraal bekend afdeling 4, sectie B perceelnummer 79t2 (lot 2), beiden wonende op de verkaveling met referte 91/V/152 ..., willen U bij dit schrijven vragen ... om te verzaken aan de verkavelingsvoorwaarden.”*

5.

In zitting van 27 september 2013 neemt verwerende partij akte van voormeld verzoek tot verzaking:

“ ...

*Gelet op de beslissing van het schepencollege d.d. 06 mei 1991, waarbij aan de heer en mevr. Paul en Maria Schotsmans, wonende Koningsstraat 1 te 3381 Glabbeek, vergunning (kenmerk 91/V/152) werd verleend tot het verkavelen van de gronden gelegen te 3381 Glabbeek, afdeling Kapellen, Tiensesteenweg, thans kadastraal gekend sectie B nr. 79 T 2 en R 2;*

*Overwegende dat de voormelde verkaveling op heden niet vervallen is en zijn uitvoerbaarheid heeft behouden ;*

*Gelet op het verzoek d.d. 19 september 2013 van alle eigenaars van de vergunde verkaveling, met name Danny en Lea Broux-Veulemans (kavel 1) en Peter Gastmans (kavel 2) tot een verzaking aan deze verkaveling;*

*Gelet op artikel 4.6.8 van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening ;*

*Overwegende dat de verzaking eerst gevolg heeft vanaf de akteneming ervan door het vergunningverlenende bestuursorgaan ;*

*Gelet op het schriftelijk akkoord van alle eigenaars met het verzoek tot verzaking aan verkavelingsvergunning met kenmerk 91/V/152;*

*besluit :*

*Art. 1 : Het schepencollege neemt akte van het verzoek van alle eigenaars tot verzaking aan de verkavelingsvergunning met kenmerk 91/V/152 ...*

*Art.2 : Een exemplaar van dit besluit toe te zenden aan alle eigenaars van de verkaveling met kenmerk 91/V/83 en aan Ruimte Vlaanderen ...*

*... ”*

Dit is de bestreden beslissing.

6.

De Raad merkt op dat verzoekende partijen op 30 juli 2014, tegelijkertijd met voorliggend beroep tot vernietiging, tegen de bestreden beslissing eveneens een (gelijkaardig) beroep tot nietigverklaring instelden bij de Raad van State. In deze zaak stelde de Raad van State bij arrest nummer 233.693 van 2 februari 2016 de afstand van het beroep tot nietigverklaring vast.

7.

De Raad merkt tevens op dat tussenkomende partijen, in navolging van de akteneming door verwerende partij op 27 september 2013 (van hun verzoek en dat van Peter Gastmans tot verzaking aan de verkavelingsvergunning), vervolgens op 10 februari 2014 bij verwerende partij een aanvraag indienen voor “*het verhogen van een bestaande betonnen omheining van 1m naar 2m over een afstand van 4m in de voortuinstrook, gemeten vanaf de voorgevel van de woning*”. De aanvraag heeft derhalve betrekking op een deel van de bestaande betonnen omheining (met een hoogte variërend van 1m in de voortuinstrook tot 2m in de zij- en achteruinstrook) tegenaan de linker zijdelingse perceelgrens met het aanpalend perceel van verzoekende partijen, waarvoor een eerdere regularisatieaanvraag (voor een omheining die in de achtertuin was beperkt tot 30m gemeten vanaf de achtergevel van de woning van tussenkomende partijen) door de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 29 augustus 2013 (onder meer wegens strijdigheid met de op dat ogenblik nog van kracht zijnde verkavelingsvoorschriften) werd geweigerd. Uit het plan bij de aanvraag blijkt dat de betreffende betonnen omheining reikt van de voorste tot de achterste perceelgrens, waarbij het gedeelte (van 21,5m) voorbij 30m gemeten vanaf de achtergevel van de woning van tussenkomende partijen wordt benoemd als “*nieuwe afsluiting*”.

Op 25 april 2014 verleent verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. Tegen deze vergunning wordt door verzoekende partijen administratief beroep aangetekend bij de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, die de vergunning op 28 augustus 2014 (eveneens) verleent, onder de voorwaarde dat het gedeelte van de betonnen afsluiting met een lengte van 21,50 meter gemeten vanaf de achterste perceelgrens, geen deel uitmaakt van de vergunning:

“ ...

*b) ... Het goed maakt deel uit van de verkaveling 91/V/152, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 6 mei 1991. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Glabbeek heeft in zitting van 27 september 2013 akte genomen van het verzoek tot verzaking aan de verkavelingsvergunning ...*

*c) ... De beroepsindiener stelt dat de verzaking van de verkavelingsvergunning onwettig is aangezien hij als één van de eigenaars van de verkaveling geen akkoord heeft verleend voor de verzaking ...*

*De deputatie is echter niet bevoegd om uitspraak te doen over de wettigheid van de verzaking. Er werd op 27 september 2013 door het college van Burgemeester en Schepenen akte genomen van het verzoek tot verzaking. Tot het moment dat de bevoegde instanties een uitspraak doen over de wettigheid van de verzaking, blijft de akteneming van de verzaking van*

kracht. De voorliggende aanvraag wordt dus niet getoetst aan de stedenbouwkundige voorschriften van de verkaveling 91/V/152, goedgekeurd door het college van burgemeester en schepenen op 6 mei 1991 ...

d) De voorliggende aanvraag betreft het verhogen van een bestaande betonnen afsluiting van 1m naar 2m over een afstand van 4m in de voortuinstrook. De bestaande afsluiting staat op de linker zijdelingse perceelsgrens en heeft een hoogte van 2m, buiten het gedeelte in de voortuinstrook dat slechts 1m hoog is. Deze bestaande omheining is volgens de aanvrager vrijgesteld van vergunning.

Volgens het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 2010, tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, zijn gesloten afsluitingen tot een hoogte van 2m in de zijtuin en achtertuin en tot een hoogte van 1m in de voortuin, volledig uitgevoerd binnen een straal van 30m van een hoofdzakelijk vergunde of vergund geachte woning, vrijgesteld van vergunning ...

De woning is gelegen in agrarisch gebied en dus niet binnen ruimtelijk kwetsbaar gebied. De bestaande afsluiting in de voortuin, zijtuin en deel van de achtertuin voldoet aan alle voorwaarden en is dus inderdaad vrijgesteld van vergunning. Enkel het gedeelte in de achtertuin, gelegen buiten een straal van 30m van de woning, is niet vrijgesteld van vergunning. Het betreft het gedeelte van de betonnen afsluiting met een lengte van 21.50m gemeten vanaf de achterste perceelsgrens.

Gelet op de ligging in agrarisch gebied, voldoet de gesloten betonnen afsluiting, buiten een straal van 30m rond de woning, niet aan de goede ruimtelijke ordening van de plaats. In agrarisch gebied kunnen dergelijke harde en gesloten afsluitingen, die niet onmiddellijk in functie staan van een woning, niet gunstig beoordeeld worden, aangezien deze afbreuk doen aan het open karakter van het agrarisch gebied. Er kan dan ook niet ingestemd worden met de harde en onnatuurlijke oplossing die hier voorgesteld wordt. Het voorstel komt de goede plaatselijke ordening niet ten goede.

e) In de voortuinstrook is de bestaande afsluiting met een hoogte van 1m vrijgesteld van vergunning, tenzij specifieke stedenbouwkundige voorschriften dit zouden verbieden. De aanvraag beoogt het verhogen van deze afsluiting tot 2m over een lengte van 4m, gemeten vanaf de voorgevel van de woning.

Uit ruimtelijk oogpunt en gelet op het feit dat de bestaande afsluiting vrijgesteld is van vergunning, dient gesteld dat er geen bezwaar kan geopperd worden tegen het verhogen van de afsluiting van 1m naar 2m over een lengte van 4m. De aanbouw van de woning op het links aanpalende perceel staat op ongeveer 0.20m van de zijdelingse perceelsgrens en 4m naar voren ten opzichte van de woning van de aanvrager ingeplant. De woning zelf staat nog 4m meer naar voren ingeplant. Er is hierdoor geen sprake van een werkelijke doorlopende achteruitbouwstrook. Aangezien de omheining enkel ter hoogte van de aanbouw van de aanpalende woning wordt verhoogd tot 2m en deze aanbouw hoger is dan 2m en kort op de perceelsgrens staat ingeplant, zal er geen bijkomende beslotenheid gecreëerd worden. De bestaande openheid blijft behouden en het zicht vanuit de linker aanpalende woning en vanop het openbaar domein zal niet bijkomend gehinderd worden. De platen hebben enkel tot doel de blinde gevel van de burens aan het zicht te onttrekken.

...

Verzoekende partijen stellen ook tegen deze beslissing met een aangetekende brief van 28 oktober 2014 een beroep tot vernietiging in bij de Raad, gekend onder het rolnummer 1415/0116/A/8/0102, waarbij zij tevens (opnieuw) de vernietiging van de (alhier) bestreden beslissing vorderen. Dit beroep wordt door de Raad verworpen met arrest nr. RvVb/A/1617/0474 van 10 januari 2017.

#### IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

#### V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

##### A. Ontvankelijkheid wat betreft de bevoegdheid van de Raad

*Standpunt van de partijen*

1.

Verwerende partij betwist de bevoegdheid van de Raad:

*“Verzoekende partijen dienden hun verzoekschrift tot nietigverklaring in op 30 juli 2014 bij Uw Raad op grond van artikel 4.8.2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).*

*Artikel 4.8.2 VCRO bepaalt in haar eerste lid het volgende ...*

*Verzoekende partijen stellen dat Uw Raad bevoegd is, daar zij van mening zijn dat de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 september 2013 een vergunningsbeslissing uitmaakt.*

*Overeenkomstig artikel 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO houdt een vergunningsbeslissing een uitdrukkelijk of stilzwijgende bestuurlijke beslissing in, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.*

*Echter is de bestreden beslissing van verwerende partij tot verzaking aan de verkavelingsvergunning van 27 september 2013 geen vergunningsbeslissing.*

*Verzoekende partijen verwijzen in hun ... middel zelf naar de rechtsgrond waarop het bestreden besluit steunt, namelijk artikel 4.6.8 VCRO.  
Dit artikel bepaalt het volgende ...*

*Artikel 4.6.8 VCRO bepaalt uitdrukkelijk in paragraaf 3 dat de door de eigenaars gevraagde verzaking aan de verkavelingsvergunning slechts gevolg heeft vanaf de akteneming hiervan door het bevoegde college van burgemeester en schepenen.*

*In casu heeft verwerende partij overeenkomstig de haar toegekende bevoegdheid in artikel 4.6.8 §3 VCRO louter akte genomen van de verzaking aan de verkavelingsvergunning met kenmerk 91/V/152 d.d. 6 mei 1991.*

*Immers, artikel 4.6.8 §3 VCRO voorziet niet in een discretionaire bevoegdheid voor het bevoegde college van burgemeester en schepenen om tot een andere beslissing te komen.*

*Indien de desbetreffende eigenaars binnen de verkavelingsvergunning akkoord zijn om hieraan te verzaken, dient het college van burgemeester en schepenen hiervan akte te nemen. Het college van burgemeester en schepenen kan slechts acteren hetgeen de eigenaars zijn overeengekomen.*

*Verwerende partij heeft dusdanig noch tot afgifte, noch tot weigering van een vergunning besloten.*

*De akteneming, die de inhoud vormt van de bestreden beslissing, kan om die reden niet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, 1° VCRO.*

*Daarenboven dient te worden vastgesteld dat in het geval de bestreden beslissing een vergunningsbeslissing zou uitmaken, quod non, Uw Raad slechts overeenkomstig artikel 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO bevoegd is, indien de vergunningsbeslissing in laatste administratieve aanleg is genomen.*

*Met betrekking tot vergunningsbeslissingen wordt in artikel 4.7.21 §1 VCRO in een georganiseerd administratief beroep voorzien tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen.*

*In casu hebben verzoekende partijen geen georganiseerd administratief beroep ingesteld tegen de vermeende vergunningsbeslissing van verwerende partij.*

*Het is nochtans vaststaande rechtspraak dat indien een georganiseerd administratief beroep openstaat tegen een bestuursbeslissing, dat beroep éérs moet worden uitgeput.*

*Het obligatoir karakter van het georganiseerd administratief beroep maakt een ontvankelijkheidsvoorwaarde uit voor het annulatieberoep bij de Raad van State ...*

*Bovengenoemde vaststaande rechtspraak is mutatis mutandis ook van toepassing op de Raad voor Vergunningsbetwistingen, gelet op artikel 4.8.2, eerste lid, 1° VCRO dat bepaalt dat Uw Raad slechts bevoegd is ten aanzien van vergunningsbeslissingen die genomen zijn in laatste administratieve aanleg.*

*...”*

2.

Tussenkomen de partijen stellen inzake de rechtsmacht het volgende:

*“Bij verzoekschrift d.d. 31.07.2014 hebben de verzoekende partijen een identieke procedure tot nietigverklaring van het besluit van verwerende partij d.d. 27.09.2013 ingeleid bij de Raad van State (stuk 1).*

*In afwachting van een uitspraak door de Raad van State (o.a. ook over de rechtsmacht) dient huidige zaak naar de rol te worden verzonden.”*

3.

Verzoekende partijen repliceren als volgt:

*“Verwerende partij stelt dat de bestreden beslissing slechts een akteneming is en geen vergunningsbeslissing uitmaakt, zodoende dat uw Raad niet bevoegd zou zijn.*

*Nochtans heeft de Raad van State in het arrest d.d. 4 maart 2013 (T.M.R. 2013/5, 560 – stuk 3) duidelijk geoordeeld dat de weigering en per analogiam tevens het toekennen van de verzaking wel degelijk onder art. 4.8.2. eerste lid, 1° VCRO valt en dus als een vergunningsbeslissing dient te worden beschouwd.*

*De Raad van State heeft dan ook geoordeeld dat deze niet over de rechtsmacht beschikt om hierover uitspraak te doen, en dat dit onder de bevoegdheid van uw Raad valt.*

*Verder stelt verwerende partij verkeerdelijk dat deze geen discretionaire bevoegdheid heeft om tot een andere beslissing te komen dan enkel de akteneming van de verzaking aan de verkavelingsvergunning.*

*Verwerende partij onderschat hier haar eigen bevoegdheid, zij kan wel degelijk de verzaking weigeren, zoals tevens duidelijk blijkt uit het hierboven geciteerd arrest.*

*Het betreft hier namelijk de situatie waar verwerende partij had geweigerd akte te nemen van de verzaking.*

*Bovendien stelt verwerende partij dat er slechts beroep zou openstaan bij uw Raad tegen een vergunningsbeslissing dewelke in laatste administratieve aanleg is genomen en er conform art. 4.7.21 §1 VCRO een georganiseerd administratief beroep zou zijn voorzien, en dat dit beroep dient te worden uitgeput alvorens men bij uw Raad kan aankloppen.*

*Verwerende partij vermeldt echter wijselijk niet bij welke instantie er beroep zou openstaan, omdat er louterweg geen beroepsmogelijkheid is voorzien, en de beslissing reeds in laatste administratieve aanleg werd genomen.*

*Uit de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant d.d. 28 augustus 2014 (stuk 4) blijkt dit tevens waar deze zich onbevoegd verklaart om hierover uitspraak te doen.*

*...*

*Tussenkomen de partijen vragen verder de rolverzending van deze zaak, in afwachting van een uitspraak door de Raad van State over deze zaak. Verzoekende partijen schikken zich naar de wijsheid van uw Raad wat betreft dit verzoek."*

#### *Beoordeling door de Raad*

1.

De Raad stelt vast dat de Raad van State bij arrest nummer 233.693 van 2 februari 2016 de afstand van het beroep tot nietigverklaring vaststelde in de procedure tegen de bestreden beslissing die door verzoekende partijen (op 30 juli 2014) tegelijkertijd met voorliggend beroep tot vernietiging werd ingesteld. Gelet op dit arrest dient de zaak voor de Raad alleszins niet te worden uitgesteld.

2.

Verwerende partij stelt in eerste instantie dat de bestreden beslissing geen vergunningsbeslissing uitmaakt in de zin van artikel 4.8.2, lid 1, 1° VCRO. Zij meent dat zij overeenkomstig artikel 4.6.8 VCRO louter akte nam van het akkoord van de eigenaars, zonder terzake over enige discretionaire bevoegdheid te beschikken, en derhalve noch tot afgifte, noch tot weigering van een vergunning heeft besloten. In zoverre de akteneming toch zou worden beschouwd als een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, lid 1, 1° VCRO, stelt verwerende partij dat de Raad evenmin bevoegd is, gezien de bestreden (vergunnings)beslissing niet in laatste administratieve aanleg is genomen. Zij wijst terzake op het georganiseerd administratief beroep in artikel 4.7.21, §1 VCRO tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, en stelt dat er door verzoekende partijen tegen de bestreden beslissing geen georganiseerd administratief beroep werd ingesteld bij de deputatie.

3.

Artikel 4.6.8 VCRO luidt als volgt:

*"§1. Een verkavelaar kan eenzijdig afstand doen van uit de verkavelingsvergunning verkregen rechten, behoudens indien reeds een aanvang werd genomen met de verwezenlijking van de verkavelingsvergunning ...*

*Aan een geheel of gedeeltelijk verwezenlijkte verkavelingsvergunning kan wél worden verzaakt door de eigenaar die alle kavels heeft verworven, of in geval van akkoord van alle*



eigenaars.

*§2. Een verzaking wordt per beveiligde zending gemeld aan het vergunningverlenende bestuursorgaan.*

*§3. De verzaking heeft eerst gevolg vanaf de akteneming ervan door het vergunningverlenende bestuursorgaan.*

*Het vergunningverlenende bestuursorgaan stelt de persoon die verzaakt van die akteneming in kennis.”*

De voorbereidende werken bij dit artikel (memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St. Vl. Parl.*, 2008-2009, stuk 2011, nr. 1, p. 173, nrs. 524 en 525) overwegen het volgende:

*“524.*

*Vandaag bevat het DRO geen regeling aangaande de verzaking van de verkavelingsvergunning.*

*Het Hof van Cassatie aanvaardt dergelijke mogelijkheid evenwel. De verzaking gebeurt vandaag meestal middels een aangetekende zending naar het vergunningverlenende bestuursorgaan.*

*De verzaking heeft gevolg als die overheid akte neemt van de afstand.*

*De rechtsleer signaleert echter dat een verzaking geen afbreuk mag doen aan de rechten van derden. Een afstand door de verkavelaar zal “niet meer mogelijk zijn wanneer reeds een aanvang werd genomen met de realisatie van de verkavelingsvergunning, hetzij door de vervreemding van één of meerdere loten, hetzij door de uitvoering van de werken waaraan de aflevering van de vergunning werd verbonden. In dergelijk geval zal een “afstand” van de vergunning moeten gebeuren door middel van de procedure van wijziging van de verkavelingsvergunning. Een afstand van de verkavelingsvergunning ná de (gedeeltelijke) uitvoering ervan blijft wel mogelijk door de eigenaar die alle loten heeft verworven of in geval van akkoord van alle eigenaars”.*

*525.*

*Die beginselen worden nu decretaal vormgegeven, om elke rechtsonzekerheid omtrent de mogelijkheid en het statuut van de verzaking weg te nemen.”*

4.

Artikel 4.8.2, lid 1 VCRO luidde op het ogenblik van de inleiding van huidige procedure als volgt:

*“De Raad doet als administratief rechtscollege, bij wijze van arresten, uitspraak over de beroepen die worden ingesteld tot vernietiging van :*

*1° vergunningsbeslissingen, zijnde uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning;*

*2° valideringsbeslissingen, zijnde bestuurlijke beslissingen houdende de validering of de weigering tot validering van een as-buittattest;*

*3° registratiebeslissingen, zijnde bestuurlijke beslissingen waarbij een constructie als « vergund geacht » wordt opgenomen in het vergunningenregister of waarbij een dergelijke opname geweigerd wordt.”*

De voorbereidende werken bij dit artikel (memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, *Parl. St. Vl. Parl.*, 2008-2009, stuk 2011, nr. 1, p. 195, nrs. 570) overwegen het volgende:

“570.

*De voorgestelde artikelen stellen een Raad voor vergunningsbetwistingen in, die zich als administratief rechtscollege uitspreekt over annulatieberoepen, ingesteld tegen vergunningsbeslissingen, genomen in laatste administratieve aanleg (desgevallend stilzwijgend, dit is wanneer de vervaltermijn waarbinnen een beslissing moet worden genomen, verstreken is).*

*De term “vergunningsbeslissingen” heeft betrekking op krachtens het DRO genomen beslissingen in de vergunningenprocedure. Niet enkel de toekenning of de weigering van een vergunning valt onder het begrip, maar ook bvb. het onontvankelijk verklaren van een administratief beroep.”*

5.

Gelet op voormelde artikelen, inzonderheid (de ruime interpretatie in) de voorbereidende werken bij artikel 4.8.2, lid 1 VCRO, oordeelt de Raad dat de akteneming door verwerende partij overeenkomstig artikel 4.6.8, §3 VCRO moet worden beschouwd als een vergunningsbeslissing (*sensu lato*) zoals bedoeld in artikel 4.8.2, lid 1, 1° VCRO. Het betreft immers een bestuurlijke beslissing die werd genomen in een (specifieke) vergunningsprocedure, en die gerelateerd is aan een eerdere vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, lid 1, 1° VCRO.

De Raad oordeelt tevens dat de akteneming niet anders kan worden aangemerkt dan als een ‘in laatste aanleg genomen’ bestuurlijke vergunningsbeslissing zoals bedoeld in artikel 4.8.2, lid 1, 1° VCRO. De VCRO en met name artikel 4.6.8 VCRO voorziet hiertegen immers geen georganiseerd administratief beroep, zodat het een in laatste administratieve aanleg genomen beslissing betreft in de zin van artikel 4.1.1, 8° VCRO. Het administratief beroep bij de deputatie wordt overeenkomstig artikel 4.7.21, §1 VCRO enkel voorzien “*tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent de vergunningsaanvraag*”, waarbij het begrip ‘vergunning’ overeenkomstig artikel 4.1.1, 13° VCRO wordt gedefinieerd als “*een stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning*”. Een akteneming van de verzaking door de eigenaar(s) aan (de rechten verkregen uit) een verkavelingsvergunning kan niet zonder meer worden gelijkgesteld met een verkavelingsvergunning, terwijl deze akteneming op basis van artikel 4.6.8, §3 VCRO enkel kan gebeuren door “*het vergunningverlenende bestuursorgaan*”, met name *in casu* verwerende partij (die de betreffende verkavelingsvergunning op 6 mei 1991 verleende).

De exceptie van verwerende partij wordt verworpen.

## **B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep**

### *Standpunt van de partijen*

1.

Verzoekende partijen overwegen in hun inleidend verzoekschrift het volgende:

*“De **termijn van 45 dagen** voor het instellen van het annulatieberoep werd in acht genomen.*

*Verzoekers mochten namelijk slechts bij toeval kennisnemen van het besluit, en dit bij een bezoek in het kader van een andere kwestie aan de ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente GLABBEEK in de tweede helft van februari 2014.*

*Het besluit werd niet aan verzoekers betekend, laat staan dat de beroepsmogelijkheden werden vermeld. De beroepstermijn is aldus in zijn geheel niet aangevangen bij gebreke*

*aan betekening van deze beslissing aan verzoekers, dan wel ving in ondergeschikte orde conform art. 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur slechts 4 maanden na de officiële kennisname van het besluit aan."*

2.

Verwerende partij betwist de tijdigheid van het beroep:

*"Verzoekende partijen dienden hun verzoekschrift tot nietigverklaring op 30 juli 2014 in bij Uw Raad, dus maar liefst 10 maanden nadat de bestreden beslissing op 27 september 2013 werd genomen.*

*Overeenkomstig artikel 4 §1 van het besluit van 13 juli 2012 van de Vlaamse Regering houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen dienen verzoekschriften op straffe van niet-ontvankelijkheid ingediend te worden binnen de termijnen vermeld in hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 en dit besluit.*

*Onder hoofdstuk VIII van de VCRO bepaalt artikel 4.8.11 § 2, 1° met betrekking tot de termijn om een verzoekschrift bij Uw Raad in te dienen het volgende ...*

*Allereerst stelt zich bijgevolg de vraag of in casu een betekening van de bestreden akteneming aan verzoekende partijen vereist was.*

*Artikel 4.6.8, § 3 VCRO bepaalt:*

*"De verzaking heeft eerst gevolg vanaf de akteneming ervan door het vergunningverlenende bestuursorgaan.*

*Het vergunningverlenende bestuursorgaan stelt de persoon die verzaakt van die akteneming in kennis."*

*In casu werd er in de bestreden beslissing akte genomen van de verzaking ...*

*Het verzoek ... tot verzaking aan de verkavelingsvergunning ... ging niet uit van verzoekende partijen, wat zij ook niet betwisten.*

*Overeenkomstig het hierboven geciteerde art. 4.6.8, § 3 VCRO moet de akteneming van de verzaking enkel ter kennis gebracht worden van de personen die verzaken.*

*Er rustte dan ook geen wettelijke verplichting op verwerende partij om de bestreden te betekenen aan verzoekende partijen.*

*Verzoekende partijen beroepen zich op artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur om te stellen dat in casu de vervaltermijn van 45 dagen pas zou beginnen lopen zijn 4 maanden na de kennisname door verzoekende partijen van de bestreden beslissing omdat deze beslissing niet de beroepsmogelijkheden vermeldde.*

*Met betrekking tot de aanvang van deze termijn van 4 maanden, stellen verzoekende partijen zelf dat zij 'slechts bij toeval kennisnemen van het besluit, en dit bij een bezoek in het kader van een andere kwestie aan de ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente Glabbeek in de tweede helft van februari 2014'.*

*Artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 stelt ...*

*Allereerst is een akteneming geen 'beslissing met individuele strekking' aangezien er geen beslissing genomen wordt, er wordt enkel akte genomen van een verzaking die door de eigenaars van de kavels in een verkaveling wordt gedaan.*

*Dit leidt er reeds toe dat art. 35 van het decreet van 26 maart 2004 geen toepassing kan vinden in casu.*

*Bovendien kan art. 35 van het decreet van 26 maart 2004 enkel toepassing vinden indien er een kennisgeving is vereist. Indien er geen kennisgeving is vereist stelt de vraag of deze kennisgeving geldig of ongeldig is zich immers niet en dienen er ook geen beroepsmogelijkheden vermeld te worden.*

*Hierboven werd reeds aangetoond dat er geen kennisgeving vereist was aan verzoekende partijen, zodat art. 35 van het decreet van 26 maart 2004 niet van toepassing is.*

*De vraag stelt zich dan wanneer de beroepstermijn in casu is beginnen lopen.*

*Inzake vergunningsbeslissingen begint de beroepstermijn voor Uw Raad ingevolge art. 4.8.11, § 2, 1° in gevallen waarin er geen betekening vereist is te lopen vanaf de aanplakking.*

*Art. 4.6.8 VCRO houdt evenwel geen verplichting in om een akteneming van een verzaking van een verkavelingsvergunning aan te plakken, wat opnieuw aantoonde dat dit geen vergunningsbeslissing is aangezien alle vergunningsbeslissingen (beslissingen waarbij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend of geweigerd) wel dienen aangeplakt te worden.*

*De aanvang van de beroepstermijn in hoofde van verzoekende partijen vindt dan ook niet plaats op datum van betekening aan verzoekende partij (aangezien dit niet vereist is), noch op datum van aanplakking van de akteneming (aangezien die evenmin vereist is).*

*Indien er in casu toch sprake zou zijn van een vergunningsbeslissing en Uw Raad bevoegd zou zijn om kennis te nemen van het beroep van verzoekende partijen, quod certe non, kan enkel besloten worden dat de beroepstermijn begint te lopen vanaf de betekening van de akteneming aan de partijen aan wie deze betekening diende te gebeuren, zijnde Danny en Lea Broux-Veulemans en Peter Gastmans.*

*Deze betekening gebeurde op 1 oktober 2013 (stuk 4), zodat het beroep van verzoekende partijen laattijdig is.*

*In ondergeschikte orde is de beroepstermijn in casu ten laatste beginnen lopen op het ogenblik dat verzoekende partijen kennis namen van de bestreden akteneming, zijnde volgens hun eigen beweringen in de tweede helft van februari 2014. Ook in dat geval is het beroep laattijdig.*

*...*

3.  
Tussenkomen de partijen overwegen het volgende:

*"Het door verzoekende partijen bestreden besluit ... werd genomen op 27.09.2013.*

*Verzoekende partijen hebben hun verzoekschrift tot nietigverklaring slechts op 30.07.2014 ter griffie neergelegd, hetzij tien maanden na voornoemd besluit.*

*In hun verzoekschrift tot nietigverklaring argumenteren de verzoekende partijen dat zij slechts bij toeval zouden hebben kennisgenomen van het bestreden besluit, "en dit bij een bezoek in het kader van een andere kwestie aan de ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente GLABBEEK in de tweede helft van februari 2014".*

*Meteen staat vast dat het beroep tot nietigverklaring laattijdig werd ingediend. Gezien de verzoekende partijen reeds in de tweede helft van februari 2014 kennis hadden gekregen*

*van het thans bestreden besluit, dienden zij immers uiterlijk eind april 2014 het beroep te hebben ingediend, quod non.*

*De verzoekende partijen verwijzen nog ten onrechte naar artikel 35 van het Decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, volgens hetwelk een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuurden of voor een ander bestuur, slechts geldig ter wordt kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld. Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van een beroep een aanvang vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de akte of van de beslissing met individuele strekking.*

*De verzoekende partijen menen dit artikel te kunnen aangrijpen om te stellen dat de beroepstermijn slechts 4 maanden na de officieuze kennisname van het bestreden besluit zou zijn aangevangen.*

*De verzoekende partijen gaan er echter aan voorbij dat artikel 35 van het Decreet van 26 maart 2004 in casu geen toepassing vindt.*

*Conform artikel 4.6.8., §3 VCRO heeft de verzaking aan een verkavelingsvergunning eerst gevolg vanaf de akteneming ervan door het vergunningverlenende bestuursorgaan, dat de persoon die heeft verzaakt van die akteneming hiervan in kennis stelt.*

*De akteneming van de verzaking dient dus enkel ter kennis worden gebracht van de personen die verzaken, in casu de tussenkommende partijen en de heer Peter GASTMANS.*

*Er rustte aldus geen enkele wettelijke verplichting op de verwerende partij om de bestreden beslissing aan de verzoekende partijen te betekenen.*

...

4.

Verzoekende partijen betwisten de exceptie van laattijdigheid:

“ ...

*Verwerende partij besluit dat een betekening aan verzoekende partijen, noch een aanplakking van de beslissing vereist was om dan hieruit te besluiten dat de beroepstermijn aanvang op datum van betekening aan de tussenkommende partijen en de heer Peter GASTMANS, hetgeen blijkbaar gebeurde op 1 oktober 2013.*

*Een betekening zou volgens verwerende partij niet vereist zijn. Nochtans dient elk besluit van een administratieve overheid (een eenzijdige, administratieve rechtshandeling) met een individuele strekking, door de overheid individueel ter kennis worden gebracht (kennisgeving of betekening) aan de betrokkene(n).*

*Gelet op het feit dat de akteneming van deze verzaking tevens rechtsgevolgen heeft gehad voor verzoekende partijen en ten aanzien van hen een besluit met individuele strekking, diende dit besluit aan hen individueel ter kennis worden gebracht, hetgeen niet gebeurde.*

*Verwerende partij stelt dat de akteneming geen beslissing met individuele strekking zou zijn, want het betreft geen beslissing, enkel een akteneming. Verzoekende partijen verwijzen naar de uiteenzetting hierboven omtrent de rechtspraak van de Raad van State, dewelke stelt dat het wel degelijk een vergunningsbeslissing betreft.*

*Art. 35 van het decreet van 26 maart 2004 is dus wel degelijk van toepassing, daar volgens verwerende partij dit enkel van toepassing zou zijn indien een kennisgeving is vereist. Uit*

*bovenstaande uiteenzetting blijkt dat wel degelijk een kennisgeving aan verzoekende partijen vereist was.*

*Verzoekende partijen hebben aldus wel degelijk hun verzoek binnen de wettelijke termijn ingediend, zodoende dat hun verzoek wel degelijk ontvankelijk is.*

*...*

*Tussenkomen de partijen betwisten de ontvankelijkheid ratione temporis van het verzoek tot nietigverklaring ... d.d. 27.09.2013.*

*Verzoekende partijen mochten slechts bij toeval kennisnemen van het besluit, en dit bij een bezoek in het kader van een andere kwestie aan de ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente GLABBEEK in de tweede helft van februari 2014.*

*Verzoekers werden aldus niet in kennis gesteld van het bestreden besluit, laat staan dat de beroepsmogelijkheden werden vermeld.*

*Tussenkomen de partijen menen dat art. 35 van het Decreet van 26 maart 2004 niet van toepassing zou zijn, quod certe non, omdat er geen kennisgeving diende te gebeuren aan verzoekende partijen, enkel aan de personen die hebben verzaakt aan de verkaveling.*

*Tussenkomen de partijen maken hier een foute redening. Verwerende partij had in eerste instantie geen akte mogen nemen van de verzaking, en zijn in de fout gegaan door ook al werd de aanvraag tot verzaking niet gericht door alle eigenaars, toch tot de akteneming van de verzaking over te gaan, geheel in strijd met art. 4.6.8 VCRO.*

*Tussenkomen de partij, verwerende partij kunnen zich nu dus niet op de fout van verwerende partij gaan beroepen en dit conform het welgekende adagium “Nemo auditur propriam turpitudinem allegans” om te stellen dat verzoekende partijen niet op de hoogte dienden gesteld te worden van de verzaking.*

*Art. 35 van het Decreet van 26 maart 2004 is aldus wel van toepassing en verzoekende partijen hebben aldus wel degelijk hun verzoek binnen de wettelijke termijn ingediend.”*

#### *Beoordeling door de Raad*

*1.*

*Verzoekende partijen stellen in essentie dat de bestreden beslissing niet aan hen werd betekend, waardoor zij evenmin kennis kregen van de beroepsmogelijkheden, zodat de beroepstermijn (van 45 dagen) niet zou zijn aangevangen wegens ontstentenis van betekening. In ondergeschikte orde stellen zij dat de beroepstermijn overeenkomstig artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur slechts aanving vier maanden na de officiële kennisname van de bestreden beslissing (eind februari 2014), zodat hun beroep tijdig zou zijn ingesteld.*

*2.*

*Artikel 4.6.8, §3 VCRO luidt als volgt:*

*“§3. De verzaking heeft eerst gevolg vanaf de akteneming ervan door het vergunningverlenende bestuursorgaan.*

*Het vergunningverlenende bestuursorgaan stelt de persoon die verzaakt van die akteneming in kennis.”*

Artikel 4.8.11, §2, 1° VCRO bepaalt het volgende inzake de beroepstermijn(en) voor de Raad:

*“§2. De beroepen worden ingesteld binnen een vervalttermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt :*

*1° wat betreft vergunningsbeslissingen :*

- a) hetzij de dag na de betekening, wanneer een dergelijke betekening vereist is;*
- b) hetzij de dag na de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen;”*

De Raad stelt op basis van geciteerde artikelen vast dat de VCRO geen specifiek aanvangspunt voorziet voor de beroepstermijn van een persoon die niet betrokken was bij de melding van de verzaking aan een verkavelingsvergunning in de zin van artikel 4.6.8, §2 VCRO, zoals verzoekende partijen. Onafgezien van de discussie in hoeverre verzoekende partijen door verwerende partij al dan niet ten onrechte niet als eigenaars van een kavel werden beschouwd, diende verwerende partij overeenkomstig artikel 4.6.8, §3 VCRO enkel “*de persoon die verzaakt*” in kennis te stellen van haar akteneming van de verzaking (door de eigenaars van alle kavels). De akteneming diende derhalve niet tevens te worden betekend aan andere personen dan deze die verzaakten, terwijl ze evenmin (door tussenkomende partijen) diende te worden aangeplakt.

3.

Artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur luidt als volgt:

*“Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking, die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld.*

*Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van een beroep een aanvang vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de akte of van de beslissing met individuele strekking.”*

Deze bepaling biedt een gewaarborgde informatieplicht op het vlak van de bestuurlijke rechtsbescherming tegen beslissingen met individuele strekking. Ze bevat met name de verplichting om de persoon die in kennis wordt gesteld van een individuele eenzijdige bestuurlijke rechtshandeling waartegen hij een beroep kan instellen, tegelijkertijd met deze kennisgeving op de hoogte te brengen van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, bij gebreke waarvan de beroepstermijn pas 4 maanden na de kennisgeving aanvangt.

4.

Verzoekende partijen stellen in hun verzoekschrift dat zij “*in de tweede helft van februari 2014*” “*(slechts bij toeval) kennisnemen*” van de bestreden beslissing “*bij een bezoek in het kader van een andere kwestie aan de ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente Glabbeek*”. Verzoekende partijen erkennen derhalve dat zij na de effectieve kennisname (eind februari 2014) van (de inhoud van) de bestreden beslissing (van 27 september 2013) meer dan 5 maanden wachtten vooraleer (op 30 juli 2014) een beroep tot vernietiging in te stellen. De Raad stelt tevens vast dat de kennisgeving van de bestreden beslissing aan verzoekende partijen gebeurde door een daartoe gespecialiseerde ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening, terwijl verzoekende partijen niet ontkennen dat zij op dat ogenblik tevens kennis kregen van de inhoud van die beslissing (en er desgevallend een afschrift van bekwamen).

Gezien de vergunningsbeslissing (*sensu lato*) aan verzoekende partijen niet moest worden betekend, noch (via aanplakking) moest worden bekendgemaakt, konden de

beroepsmogelijkheden tegen de bestreden beslissing en de modaliteiten ervan niet worden meegedeeld, waardoor de gewaarborgde informatieplicht in geciteerd artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004, onafgezien van de discussie inzake de aard van de bestreden beslissing, niet speelt. Ongeacht deze vaststelling rustte er op verzoekende partijen een plicht tot waakzaamheid, en vermochten zij niet om circa 5 maanden stil te zitten onder de loutere verwijzing naar (de rechtsbescherming in) artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004.

De Raad oordeelt dat het aan verzoekende partijen stond om (als zorgvuldige bestuurden) vanaf de kennisname van (de inhoud van) de bestreden beslissing (eind februari 2014) diligent te handelen, gelet op het uitgangspunt dat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van administratieve beslissingen niet te lang onzeker mag blijven. Zij dienden tijdig juridische stappen te ondernemen door een beroep tot vernietiging in te stellen bij de Raad, zoals zij uiteindelijk (zonder enige aanwijsbare reden) pas 5 maanden na kennisname van de bestreden beslissing deden. De Raad oordeelt in dat verband dat de effectieve kennisname door verzoekende partijen van (de inhoud van) de bestreden beslissing eind februari 2014 redelijkerwijze geldt als aanvangspunt van de vervaltermijn van 45 dagen in hun hoofde om hiertegen bij de Raad beroep aan te tekenen. Gezien deze termijn op 30 juli 2014 reeds was verstreken is hun beroep laattijdig. Er anders over oordelen zou betekenen dat aan verzoekende partijen, die kennis hebben van de bestuurshandeling die zij desgevallend wensen te bestrijden (dan wel in de mogelijkheid zijn om hiervan kennis te nemen), wordt toegestaan om de aanvangsdatum van de termijn van beroep willekeurig verschuiven. Op die manier zou de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van de betreffende bestuurshandeling in het ongewisse worden gehouden, zonder dat verwerende partij als de overheid van wie zij uitgaat en eventuele andere belanghebbenden (zoals de deputatie in het licht van een vergunningsaanvraag) hiervan op de hoogte zijn.

De exceptie is in de aangegeven mate gegrond.

## **VI. KOSTEN**

1.  
Tussenkommende partijen overwegen het volgende:

*“De tussenkommende partijen zagen zich genooddaakt in huidige procedure tussen te komen teneinde hun rechten maximaal te vrijwaren.*

*Aangezien de vordering van de verzoekende partijen als onontvankelijk, minstens ongegrond dient te worden afgewezen, dienen zij te worden veroordeeld tot betaling van de kosten van het geding, in hoofde van de tussenkommende partijen begroot op telkens 100,00 EUR rolrecht.”*

2.  
Overeenkomstig artikel 4.8.28, §2 VCRO legt de Raad de kosten van het beroep, waaronder het rolrecht, geheel of deels ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk wordt gesteld. De Raad oordeelt dat de (vrijwillige) tussenkomst van tussenkommende partijen de inzet van de procedure niet mag verzwaren voor de rechtstreeks strijdende partijen, met name verzoekende partijen en verwerende partij, zodat tussenkommende partijen de kosten van hun tussenkomst zelf dienen te dragen.



## **BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN**

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Lea VEULEMANS en de heer Daniel BROUX is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van verzoekende partijen.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 januari 2017 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE